1-2010

KIHO

Pääkirjoitus

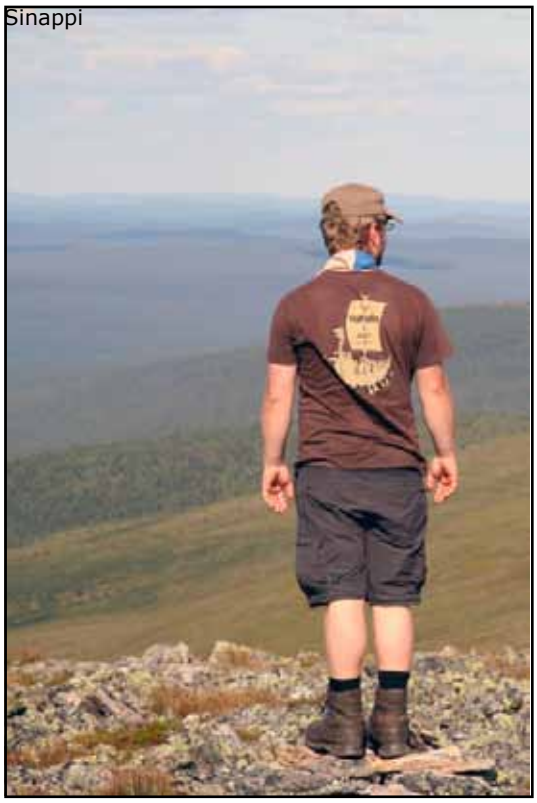
Sinappi

KIHO
1 - 2010

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät ry
http://www.heme.partio.net

PÄÄTOIMITTAJA
Olli-Pekka Aimola

TOIMITUSSIHTEERI
Hanna Kuivalainen

KILTA
Taru Virtanen
Meri Lähteenaro
Inka Lähteenaro
Kristian Kere

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät Ry/Kiho
Koroistentie 4 f 00280 HELSINKI
(09) 587 7261

email: kiho@heme.partio.net

PS-tili: **103130-778121**
ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PAINOPAIKKA
Multiprint

Levikki 461 kpl
ISSN 0356-2464

”Niin on aina tehty”

HeMe täytti taannoin 93 vuotta, vilpittömät olalle taputukset ja onnittelut kaikille Meille! Millä tavalla pitkä ikä näkyy lippukunnassamme ja miten sen mielestämme pitäisi näkyä? Lippukunnallamme on vankat ja vahvat perinteet, jotka epävarmoina hetkinä tuovat turvan ja antavat perusedellytykset hyvän partiotoiminnan toteuttamiselle, ja hyvä niin. Kuitenkin huonolla tuurilla ja etenkin haparoivalla ihmisten johtamisella ja kompastelevalla ihmistuntemuksella, väitän sen kääntyvän myös ajoittain meitä vastaan. Annan muutaman esimerkin havainnollistaakseni väittämääni.

Ensimmäinen esimerkkini kertoo partiopaidan värin vaihtamiseen liittyvistä tapahtumista ja nähdäkseni myös muutokseen liittyvästä pelosta viime vuosikymmenen puolivälissä. Haluan muistuttaa, että tämä kirjoitus on osin objektiivinen, mutta varmasti kallistuu väistämättömästi osin subjektiiviseksikin. Silloisessa johtajaneuvostossa keskustelu velloi hyvinkin kärkkäänä ja ajoittain 18 vuotiaan korvaan myös erittäin epämiellyttävänä. Muistan ajatelleeni jo silloin, että mistä nämä ”vastapuolen” karpaasit ovat mielipiteensä ja ajatuksensa ammentaneet. Olivatko ne vilpittömiä ja oman sydämen sanelemia, vai toteutuiko jo kaskuksi muodostunut teesi ”Niin on aina tehty” tässäkin kollektiivissa. Nyt kaikki keittiöpsykologit korvat hörölle, tässä tulee dr. Aimolan mutudiagnoosi. Nämä ihmiset olivat eläneet koko partioaikansa sinisessä partiopaidassa. Historian kirjoja lukeneet tietävät, että lippukuntamme käytti alusta alkaen ruskeaa väriä, sillä se edusti erähenkisyyttä ja ”kovaa partiota”, jotka itse koen edelleen lippukuntamme valttikorteiksi. 1970-luvulla käsittämättömien poliittisten selkkausten ja Teiniliiton häröilyn vuoksi, partioasu ajettiin alas koko SP:ssä ja koko partioliike jäi

hyvinkin epämiellyttävään valoon yhteiskunnassa. Hyvä jätkät! Joka tapauksessa, uskon partiopaidan värin vaihtamisen vastarinnan johtuneen yksinkertaisesti yleisestä miinusmerkkisestä asenneilmapiiristä muutoksia kohtaan, joka valitettavasti vallitsi vielä osin johtajistossamme tuolloin. ”Meillä on aina ollut sininen partiopaita, ei sitä voi noin vain muuttaa”. En kuitenkaan tarkoita, etteikö asioista tulisi käydä rakentavaa keskustelua ja ajatusten saumatonta vaihtoa, päinvastoin. Paikalla olleet tietävät, että aiheesta käydyt keskustelut eivät olleet sen enempää rakentavia kuin hedelmällisiäkään. Lopputulos miellytti kypsyttelyn jälkeen käsittääkseni kaikkia osapuolia, mutta siihen johtanut tie oli tarpeettoman kuoppainen. Matka on usein paljon tärkeämpi, kuin määränpää.

Se siitä. Luulin jo päässeeni eroon koko sanonnasta, mutta keskustellessamme johtajaneuvostossa osallistumisesta Aihki 2008-piirileirille, ystävämme oli tehnyt paluun. Ensimmäinen maailmoja syleilevä argumentti kuului jotakuinkin seuraavasti: ”Ei me nyt sinne mennä, hei da-aa, piirileirit on AINA ollu niin huonoja”. Ensinnäkin, hyvä ystävä, mitä tämä ”aina” tarkoittaa? Mitä se tarkoittaa lippukunnassa, joka ei halua olla kaavoihin kangistunut, vaan uusia haasteita alati kokeileva ja tietä toisille näyttävä instanssi. Hetken hyvässä hengessä keskusteltuamme, totesimme koko johtajisto yhteen ääneen, että eihän se tarkoita yhtään mitään. Ja kuinka kävikään, Aihki oli erittäin onnistunut piirileiri.

Yhtä kaikki, mielipiteitä on yhtä paljon kuin johtajaneuvostoissamme on edustajia ja hyvä niin. Ongelmat syntyvät usein siinä kohdassa, kun mielipiteitä ei osata esittää oikealla tavalla, ne eivät ole tarpeeksi hyvin perusteltuja ja niihin ei osata reagoida eli vastata oikealla tavalla. Lippukuntatasolla meillä pitäisi olla etulyöntiasema verrattuna esimerkiksi yritystason kokoustajiin, sillä me olemme kaikki toistemme ystäviä ja olemme monet toimineet koko elämämme yhdessä. Tittelit narikkaan, sydän eteen ja analyysi taakse. Partiossa olemme kaikki yhdenvertaisia, puhaltamassa yhteen hiileen lippukuntamme hyväksi!

Hyvät ystävät, tämän kirjoituksen ei ole tarkoitus osoittaa ketään sormella, vaan pikemminkin sorkkia sellaista asiaa, jonka olen aina kokenut tarvitsevan ravistelua ja hellää skodimista lippukunnassamme. Kirjoitin tämän hymyissä suin ja mitä suurimmasta rakkauden tunteesta hienoa harrastustamme ja lippukuntaamme kohtaan. Toivottavasti tämä kirjoitus herätti tunteita, se on tarkoituskin.

Jos joskus käy kuitenkin niin, että ”niin on aina tehty” on vaarana saapua vieraaksi, suosittelen lukemaan lippukuntamme juhlajulkaisuja. Niiltä sivuilta löydät varmasti aiheeseen liittyvää faktaa, joka jo itsessään tappaa luulot siitä, että esimerkiksi kesäleirien haikki on aina ollut kaksi yötä kestävä rykäisy. Näin ei nimittäin ole. Tai jos tarvitset henkilökohtaista apua vieraan karkottamiseen, olen vain puhelinsoitin päässä, leka valmiina toisessa kädessä, juhlajulkaisut povitaskussa, virne kasvoilla ja partiohuivi kaulassa.

Hyvää estotonta, avointa ja ikimuistoista partiovuotta kaikille!

Vasemmalla,

Puuma

Kansi
Kuvaaja:
Varjo

HeMe:n oma hymypoika Amaryllis odottaa selvästi maha kurnien ruokaa talviretkellä. Kyllä Amarylliksen tulisi jo johtajana tietää, ettei ruokaa saa ennen kuin on pitkään seisonut suorana jonossa.

Peijakas!

Eli joulupeijaiset 11.-13.12.2010 Kiljavalla

HeMe-Karhun kutsusta viisastuneina osasimme kaikki johtajat ja vaeltajat olla ajoissa paikalla Helsingin Kampissa. Ryhmämme oli selvästikkin epätasaisesti informoitu, ja toiset tuntuivat tietävän enemmän kuin toiset mitä pitäisi seuraavaksi tehdä. No tietohan vain lisää tuskaa, joten oli suoranainen helpotus, kun saimme kerrankin olla täysin tietämätömiä tulevasta.

Hyppäsimme bussista kirpeään ja pilkkopimeään talvi-iltaan, koska joku väitti tietävänsä, että niin täytyi tehdä. Lisäksi näillä valistuneilla oli myös käsky, että koko porukan täytyi jakautua kahteen ryhmään, sekä eristyä toisistaan. Ryhmissä tehtävämme oli muistella kultaisen 80-luvun televisiosarjoja, ja kehittää oma versiomme iltanuotioille noista muistojen kultaamista takatukkien riemuralleista.

Päästyämme yhteisymmärrykseen esityksistä lähdimme talsimaan metsän siimekseen, joka alkoi muistuttaa askel askeleelta yhä enemmän Kiljavaa. Perillä meitä odotti loput johtajista uuni kuumana. Loppuilta kuluikin pitsan reunaa jyrsien, ja yrittäessä estää, etteivät kaikki muruset lentäisi vastapelaajan kasvoille Aliaksen vastauksia kilpaa huutaessa.

Aamupalan jälkeen saimme karistettua uniheikat silmistä ihanassa aamujumpassa muiden lippukuntien kanssa. Tämän jälkeen olivat Puuma ja muut suunnitelleet meille radan, jossa oli kaikkea. Oli sudokua, kiipeilyä, morsetusta, sekä muita lajeja, joissa toki kilpailtiin ryhminä toisiaan vastaan. Menetetyt kalorit hankittiin takaisin lounaalla jonka jälkeen Titte auttoi meitä miettimään kuinka sunnittelutilanteita voisi uudistaa. Hulvattomia näytelmiä 80-luvun malliin sisältäneen iltanuotion jälkeen kipaisimme saunaan ja avantoon. Unta ei tarvinnut kauaa odotella.

Sunnuntaina katsottiin tulevaa vuotta ja syötiin croisantteja. Tavoitteita ja ideoita kertyi aika kasa, ja tämän jälkeen kaikki yrittävät hankkia Pekalle naista.

(kyy)Ström
kuva: Puuma

Vaeltajien joulusauna 19.12

Joulun alla, tarkalleen 19. päivä joulukuuta, hilpeä joukko liukasteli ylös futarin mäkeä. Jää Kimparin järven pinnalla oli jo niin paksua, että se kantoi hyvin kymmenpäisen joukon. Vastakkaisella rannalla saunassa paloi jo valo, ja sitä kohti oli helppo suunnistaa valkealla kentällä.

Sisällä oli lämmintä ja sauna odotti jo kuumana vaeltajia naureskelemaan lauteilleen. Sinne sitten ahtautui tuo iloinen joukko. Muutama rohkea uskaltautui vilvoittelemaan löylyjen välissä pyörimällä pakkashangessa.

Tuvan pöydälle asetetut herkut houkuttelivat yksi kerrallaan vaeltajia pois saunasta. Nälkäisiin suihin katosivat niin patongit kuin muffinssitkin. Ruoan loputtua kuu oli jo korkealla ja oli aika lähteä kohti kotia. Futaria oli huomattavasti helpompi mennä alas kuin ylös. Tarvitsi vain seistä paikoillaan ja liukas rinne yhdessä painovoiman kanssa vei turvallisesti alas ja autoille.

Ninni

Matkakertomus kaamosvaelluksen tapahtumista

09-10 vuodenvaihteessa

Kaamosvaellus ”Lupukka” järjestettiin viiden vuoden tauon jälkeen tarkoituksena tarjota vaeltajille ja johtajille unohtumattomia kokemuksia äärimmäisissä olosuhteissa sekä siirtää tietotaitoa nuoremmalle sukupolvelle talvivaelluksesta. Vaelluksen tarkka ajankohta oli 27.12.2009-3.1.2010 ja teemaksi luonnosteltiin ”Uusi vuosi teltassa”. Vaellukselle osallistuivat neljä urheaa johtajaa. Allekirjoittanut toimi vaelluksen johtajana ja varajohtajana hääri Riku ”Rapu” Lehtomäki. Muut matkaan ensikertalaisina uskaltautuneet olivat todelliseksi sisupussiksi osoittautunut Aura ”Juusto” Piha sekä välillä hiukan kuutamolla suhaillut Hannes ”Varjo” Kokkonen. Itse vaellus toteutettiin Urho Kekkosen kansallispuiston maisemissa akselilla Raja-Jooseppi – Sarvioja- Aittajärvi.

Projekti lähti käyntiin jo loppukesän aikoihin, jolloin päätös lähdöstä tehtiin ja porukkaa alettiin haalia kasaan. Alkusyksystä näyttikin, että halukkaita lähtijöitä olisi reilusti enemmän kuin, mitä alun perin olin kaavaillut. Myöhemmin syksyllä, kun sitoutuvan ilmoittautumisen aika tuli ja asiasta oli tiedotettu enemmän, oli kiinnostuneiden joukosta kummasti valtaosa jättäytynyt kelkasta mitä eriskummallisimmista syistä. No sepä ei menoa haitannut vaan totesimme, että etenemme sitten pienemmällä kokoonpanolla.

Seuraavaksi oli vuorossa ahkioiden rakenteluprojekti. Päätimme Rikun kanssa värkätä kohtuullisen havainnollisten nettiohjeiden (JR27) pohjalta itsellemme ahkiot ja luovuttaa ne keikan jälkeen lippukunnan käyttöön. Lukuisten rautakauppa ja Etra – käyntien jälkeen, alkoivat työnimillä ”Piina” ja ”Tac-1” kulkevat ahkiomme valmistua materiaaliosasten pikku hiljaa liittyessä toisiinsa. Rakentelun lomassa kuultiin useaan kertaan lausahdus ”like a rock”, joka osaltaan piristi ajoittaista tappiomielialaa (ilmaisua käytettiin usein silloin, kun onnistuttiin jossain työvaiheessa erityisen hyvin tai erityisen kehnosti). Yhtä kaikki, ahkiot valmistuivat ajallaan ja kyllä niistä lopulta hienoja tulikin, vaikka itse sanonkin.

Kun valmistelut oli suoritettu, vetäydyimme rauhalliseen joulun viettoon tankkaamaan kroppaamme energiaa tulevaa reissua varten. Varhain aamulla 27. päivä sekalainen autokuntamme starttasi kohti Raja-Jooseppia. Reilua 1150 kilometriä ja paria pakollista levähdyspaussia myöhemmin jalkauduimme Raja-Joosepin rajavartioaseman läheisyyteen ja purimme hyvinkin täyden kuljetuslastin. Noustessani viimeisenä autosta näytti mittari -32 astetta pakkasta. Sää oli siis melko rapea, mutta niin olivat vaeltajatkin. Kimpsut ja kampsut kuntoon ja ei kun tunturiin.

Ensimmäinen siirtymäväli aiheutti jonkin asteisia haasteita matkakunnalle Rikun ilmoittaessa noin kolmen tunnin hiihtämisen jälkeen, ettei hän tunne enää etuvarvastaan. Katsahdin GPS:n matkalukemaa, joka arviolta olisi jäljellä autiotuvalle. Himmenevän näytön antaessa lukeman 7,3 km käskin osaston seis ja suoritimme pikaisen teltan pystytyksen. Seuraavana päivänä suoriuduimme raskaan kelin saattelemana Jyrkkävaaran autiotuvalle, jossa pystyimme kunnolla lataamaan tyhjenneitä energiavarastoja ja tankkaamaan nestettä koneeseen. Palauttelun lomassa opetimme ensikertalaisille kaamosvaelluksen hittipelin, huutopussin. Seuraava kohteemme oli Sarviojan autiotupa. Pakkanen oli hiukan lauhtunut ja eteneminen oli levähdyksen ja varusteiden kuivattelun jälkeen huomattavasti vetreämpää kuin ensimmäisinä päivinä. Helpohkoksi tulkittu joenuomareitti Sarviojalle osoittautuikin melko haastavaksi, joten Jyrkkävaaralla tankatut energiavarastot tulivat todellakin tarpeeseen. Sarviojalla nautimme uuden vuoden juhlaateriana porsaan sisäfilettä punaviinikastikkeessa riisin kera. Voitte vaan kuvitella, miltä tällainen ateria keskellä erämaata maistui. Törmäsimme tuvalla myös erääseen toiseen helsinkiläisretkikuntaan ja rupattelimme heidän kanssaan hetken ennen levolle vetäytymistä.

Uuden vuoden aaton aamu valkeni utuisena ja kutsui vaeltajia valloittamaan Kaarnepään huippua. Varustimme suksemme uudenkarheilla nousukarvoilla (paitsi Hannes, jolle viriteltiin suksiin patenttiratkaisu nousukarvan pätkistä ja ilmastointiteipistä) ja lähdimme kapuamaan jyrkkää nousua kohti Karnepäätä. Rinteen yläosassa sää muuttui selkeähköstä lumisateiseksi ja tunturin laella viima yltyi sen verran voimakkaaksi, että suojalasit oli kaivettava esiin. Karnepään huiputuksen jälkeen jatkoimme alarinteeseen kohti Aittajärveä ja Snelmanninmajaa. Noin kymmentä tuntia ja 4355 poltettua kilokaloria (sykemittarin lukema päivän siirtymän ajalta henkilökohtaisilla tiedoillani) myöhemmin saavuimme autiotuvalle, joka osoittautui pienuudestaan huolimatta hyvin mukavaksi levähdyspaikaksi. Loppumatkan fiilistelyt, Avensiksen talviajo-ominaisuudet sekä paluumatkan Savottakahvilan poronkäristys ovatkin sitten jo aivan toinen tarina. Paljon tuli matkan aikana koettua ja opittua.

Kaamos valloittaa olemuksellaan aina uudestaan ja uudestaan. Sitä on vaikea selittää. Se täytyy itse kokea. Kiitokset matkassa mukana olleille onnistuneesta reissusta! Toivottavasti kaikille jäi kaamoksen synkkyydestä huolimatta aurinkoinen mieli reissun temmellyksistä.

Partiovasemmalla, extreme-henkisyyden puolesta:
Late

Talviretki

Perjantaina saavuttiin bussilla upealle Kiljavalle. Kannoimme kamat ja jakauduttiin ryhmiin. Ryhmien nimivalinnat olivat monipuolisia. Leikittiin ja mentiin syömään ilta-palaa. Lööbailtii ja mentii nukkuu.

Lauantaina herättiin, syötiin ja mentiin ulos. Lähdimme ryhmissä rastiradalle. Rastiradalla kohtasimme monia haasteita. Söimme lounasta ja oleskelimme. Sen jälkeen vaihtoehtoina oli kontaktilajit, jääveistos, pulkkamäki, vaellus, nuotion sytytys ja suunnistus. Vaikka Kontaktilait olivat todella rankkoja, selviydyimme hengissä.

Leikin kautta pääsimme sisälle, jossa odotti tietovisa. Joillain meni hyvin, joillain vähän huonommin. Syötiin, saunottiin ja sitten koitti iltanotski. Oli monia esityksiä. Syötiin iltapalaa ja mentiin nukkumaan.

Sunnuntaina toiset riensivät kirkkoon ja toiset siivoilivat ja kävivät Kiljava sight-seeingillä. Lähdettiin kotiin.

Talviretki oli antoisa ja toivottavasti kaikilla oli tosisuperhauskaa!

Emppu ja Myyrä

Kiljavalla 29.-31.2010

Viime helmikuisessa vuosikokouksessa valittiin lippukunnallemme uusi hallitus. Sitä seuraavassa kihokokouksessa jälleen toimituksen kesken pohdiskelimme, miten saisimme hoidettua perinteisen hallituksen esittelyn taas kerran hienosti ja nokkelasti. Inspiraation puutteesta tai silkasta laiskuudesta (vaiko kenties neronleimauksesta!) johtuen, päätimme heittää pallon uusille hallituslaisillemme.

Ja tässä he ovat, Helsingin metsänkävijöiden hallitus 2010, kuten he toinen toisensa tuntevat.

Mörisevä Karhu 2010

Lippukunnanjohtaja Olli ”Puuma” Aimola

Oli tapahtuma sitten retki tai kokous Puuman rempseä persoona ei jää keltään huomaamatta. Huumorissa uitettu Puuma hoitaa hommat napakasti ja tuo väriä ja elämää pimeimpiinkin nurkkiin. Huumoristaan ja ilo-luonteisuudestaan huolimmatta Puumaa ei pelota laukoa alastomia totuuksia tai pysyä jäykkänä jos tilanne sitä vaatii. Puuma voisikin pitää Heme karhun ruumiillistumana: Puuma on reilu, sisukas ja auttavainen, ja tietysti myös nallekarhumainen. Murr!

Kirjoittanut: Ninni

(toim. huom. tunnollinen lpkj:mme Puuma oli ainoa, joka lähetti itsestään lapsuuskuvan kuten toimitus alunperin kovasti vaati.)

Lippukunnanjohtajan apulainen Lauri “Late” Pankka

Kolme asiaa tulevat mieleen Latesta. Ensinnäkin mieleen nousee huvittavat untuvashortsit, joiden koomisuutta pääsin todistamaan kaamosvaelluksella. Vaikka ne näyttivät lähinnä Michelin-ukon puolikkaalta, olivat kuuleman mukaan äärimmäisen käyttökelpoiset. Siitä edelleen tuleekin mieleen kaikki muut päheät varusteet, joita Makholla tuntuu olevan liiaksi asti. (“Hei haluutsä ostaa noi, ne on mun neloshousut ja oon käyttäny niitä vaan kerran.”). Kolmanneksi, Laurista huokuu sataprosenttinen määrätietoisuus. Tuli vastaan minkälainen vuori tahansa, vaikka sataisi pieniä kiviä tai edessä olisi kilometrikaupalla upottavaa lähes ajokelvotonta maantietä, Late ei lannistu. Tiukka komento, “kukaan ei sitten huuda, ellei oikeasti satu”, ja kaasu pohjaan. Sama määrätietoisuus on myös vaikuttanut omaan partiouraani. Vaikka kuinka yritin vastustaa partionimeä Juusto, Late käytti sitä ahkerasti siitä huolimatta, ja tässä sitä nyt ollaan.

Kirjoittanut: Juusto

Taloudenhoitaja Casper "Cappe" Luotola

Lippukunnan ropoista pitää, Roope Ankan tavoin, lukua taloudenhoitajamme Cappe. Hallituksen junioriosastoa edustava nuori mies on minulle mysteeri. Miten se kasvoikaan niin huomaamatta rytmimunarallattajasta vakavasti otettavaksi kirstunvartijaksi? Salaperäinen tai ei, tiedän kuitenkin jotain: Cappe puhuu ruotsia ainakin yhtä hyvin suomea, ajaa autoa, opiskelee kaupanalaa , lähettää syyllistäviä tekstiviestejä laskutuksen laiminlyöneelle, on toisen polven hemeläinen ja viettää viimeistä teinivuottaan. Aikamme tietopankki, internetkään , ei tee hullua hurskaammaksi, sillä kun googlettaa Casper Luotolan löytyy kuva hänen serkustaan Rajusta ja vanha Kihopätkä, jossa kerrotaan Capen olleen ahkera ja toimelias, vaikkakin kujeileva, kolkka. Kyllähän me se jo tiedettiin eikä Cappe ole noista piirteistään edes luopunut!

Kirjoittanut: Nipsu

Kolkkaveljesjoukonjohtajan Meri "Ninni" Lähteenaro

Ninni aloitti Hemessä kolkkana viime vuosisadan loppupuolella. Partiourallaan hän on toiminut muun muassa Kärpät-vartion vartionjohtajana sekä kolkkajohtajana vuodesta 2009. Keväällä hän aloitti kolkkaveljosjoukonjohtajan pestissä. Ninni on pirteä ja toimeentarttuva kolkkajohtaja, joka saa pidettyä jopa oravanpojat kurissa! Jännityksellä saamme seurata toimiiko sisaruspari Lähteenaro sopuisasti samassa hallituksessa, vai tullaanko KVJJ:n ja sihteerin välillä näkemään kipinöitä?

Kirjoittanut: Cappe

Vaeltajaveljesjoukonjohtaja Topias "Toffe" Tamminen

Topias, Toffe, Torpedo, Tossu, Toope... Listaa Tohvelin kutsumanimistä voisi jatkaa loputtomiin. Rakkaalla lapsella on monta nimeä, niinhän se menee, mutta Topiaksella on myös aina monia uusia raikkaita ideoita ja juttuja. Ideat värittävät Mörisevän Karhun kokouksia ja luovat mitä kiihkeimpiä keskusteluja.
Elämän iloisuutensa ansiosta Toffen ympärillä sattuu ja tapahtuu koko ajan, mikä toki edistää vartioikäisten veljesjoukon aktiivisuutta; kukapa ei haluaisi osallistua tapahtumiin jossa aina niin iloinen veljesjoukonjohtaja Topias zumbailee!

Kirjoittanut: Lohi

Vaeltajaveljesjoukonjohtaja Riikka "Nipsu" Väliahde

Hetken hengähdyksen jälkeen Nipsu on taas täällä! Kaikkien rakastama Riikka on siirtynyt kolkkapuolelta vaeltajapuolelle, mutta vanhat tavaramerkit, kuten hersyävä nauru, energinen ja avoin asenne sekä reiluus kaikkia kohtaan, ovat edelleen voimassa. Riikalla riittää perspektiiviä lasten ja nuorten kanssa olemisesta. Hän on kerännyt kokemusta Kiljavan leirikesän leireiltä, toiminut sijaisena kouluissa ja pelannut jalkapalloa Ugandan savanneilla lasten kanssa. Vaeltajatoiminnan veturina olemisen lisäksi Riikka nähdään kesän Narnia-leirillä esiliina päällä. Vaikka Nipsu onkin vegetaristi ei kenenkään tarvitse pelätä, että leirillä syötäisiin vain kasviksia, sillä Nipsulla on monivuotinen kokemus lihatiskiltä ja hän rakstaa liharuokien tekoa. Veljesjoukonjohtajana Riikalla on reppu täynnä ideoita ja tänä vuonna odotettavissa on monipuolista ja hauskaa vaeltajatoimintaa!

Kirjoittanut: Toffe

Sihteeri Inka "Lohi" Lähteenaro

Lohi pitää lippukunnan paperit räväkästi oikeissa pinoissa, ottaa merkille hallituksen kokouksissa tehdyt päätökset ja kuljeskelee pitkin kolojen käytäviä keräillen osoitteenmuutosilmoituksia. Lohi on pirteä ja nuori nainen, jonka kanssa on mukavaa ja helppoa tehdä partiohommia, miksei myös muitakin hommia. Nuorella sihteeriköllämme on paljon ajatuksia ja ideoita partion suhteen, toimiihan hän myös Joukkueenjohtajana Kiehuvassa Kaminassa. Lohesta on moneen, monesta ei ole Loheksi. Lohi on ainutkertainen.

Kirjoittanut: Puuma

Hallituksen jäsen Aura "Juusto" Piha

Auran sähäkkä olemus ja aktiivisuus porautuvat kanssaihmisiin voimallisen kiertopotkun lailla. Aura on pieni sisuspussi, joka ei turhasta valita ja tekee vastustamattomalla innolla kaikki hänelle uskotut tehtävät. Kaikkihan ovat kuulleet, että lippukunnan iskuosasto aikoo vierailla Sveitsin Kanderstegissä tänä kesänä. Tämäkään ei olisi mahdollista ilman Auran laajoja ulkomaankontakteja ja suvereeneja diplomatiakykyjä. Aura istuu hallituksessa hallituksen jäsenen paikalla juuri tämän Sveitsin projektin takia ja jakaa tilannetietoisuutta hallitukselle projektin etenemisestä. Lisäksi koulutusvastaavana hän hallinnoi kurssi-ilmoittautumisia ja toimii Ujohkokillan puuhastelijana. Aura on aina iloinen ja sisäistänyt hyvin lausahduksen "smiles are free", joten hallituksen kokouksissa tuskin tulee vallitsemaan turhan apea ilmapiiri.

Kirjoittanut: Late

Helsingin Mets

PIeni SavU
Oravanpojat
KVJJ Meri "Ninni" Lähteenaro
KJ Hannes "Varjo" Kokkonen

Myyränpennut
KJ Hanna "Hani" Kuivalainen
KJ Oliver "Oliivi" Vierkens

Anni "Riepu" Väliahde

Harmaa Savu
Konkarit
Veljesjoukonjohtaja
Lauri "Minkki" Melvasalo

Kämppäisännistö
Pääkämppäisäntä
Jouko "Hosse" Holma

VAnhempain NEuvosto
PJ Hanna Holma-Kokkonen

Mörisevä
LPKJ Olli "Puu
LPKJA Lauri "L
KVJJ Meri "Ninn
VIVJJ Topias "To
VVJJ Riikka "Ni
Sihteeri Inka "Lo
Taloudenhoitaja Casp
Hallituksen Jäsen A

SUuri
KIehuva
VIVJJ Topias "To
JOJO Inka "Loh
JOJO Tiina "U
JOJO Atte "Aman
JOJO Ida "Kei
JOJO Hann

Kärp
VJ Lilli 'Milli
AVJ Marjut 'Ma(mr

Naa
VJ Siiri 'Siis
AVJ Krista 'My
AVJ Emilia 'Em

Hirv
AVJ Mikaela 'Mik
AVJ Ronja 'Ro

Huk
VJ Riku 'Puu
AVJ Tatu 'Appels
AVJ Matias 'Ma

Sopu
VJ Hiski 'Hisku
AVJ Jasper 'Jas
AVJ Jarkko 'Ro

änkävijät 2010

ä Karhu
uma" Aimola
Late" Pankka
ni" Lähteenaro
offe" Tamminen
psu" Väliahde
ohi" Lähteenaro
per "Cappe" Luotola
Aura "Juusto" Piha

SAvu
KAmina
offe" Tamminen
ni" Lähteenaro
nikko" Tikka
ryllis" Korhonen
ju" Rimpioja
na Luotola

pät
' Tikkanen
mu)tti' Airaksinen

alit
seli' Rekola
yrä' Virtanen
ppu' Lindgren

vet
ke' Uuksulainen
ölli' Uusitalo

kat
u' Torenius
siini' Korhonen
ario' Lahtinen

ulit
uri' Vihermaa
skuri' Pajunen
oska' Luotola

Vaeltajaveljesjoukko Leukulenkki
VVJJ Riikka "Nipsu" Väliahde

Ujohko
vetäjä
Lauri "Late" Pankka

Kihokilta
Kihon toimitussihteeri
Hanna "Hani" Kuivalainen

EA-vastaava
Liisa Marttila

Koulutusvastaava
Aura "Juusto" Piha

Kolovouti ja avainvastaava
Lauri "Late" Pankka

Kalustovastaava
Pekka "PS" Suomalainen

Arkistovastaava
Heikki "Mårde" Suomalainen

Ujohko esittäytyy

Viime keväänä Helsingin metsänkävijäin partiosäätiötapaamisen yhteydessä pohdimme lippukunnan nykytilaa ja sen tulevaisuutta peilaten niitä menneisyyden kanssa. Tuolloin käydyssä keskustelussa heräsi paikalla olleille aktiivijohtajille ajatus johtajahuollon merkityksestä lippukunnalle. Aloimme Lakun kanssa pohtia asiaa tarkemmin ja päätimme kehittää killan, jonka puoleen nuorempi ja miksei vanhempikin johtaja tai vaeltaja voisi kääntyä askarruttavissa kysymyksissä. Tietotaidon jakamisen lisäksi kilta koordinoi ja järjestää huikeita johtajahuoltotapahtumia sekä vähentää hallinnollisia tehtäviä lippukunnan hallituksen taakasta. Tällaisia tehtäviä ovat esimerkiksi Jytien järjestäminen, Jukola ilmoittautumiset, pt-kisoista tiedottaminen ja niihin ilmoittautuminen sekä kursseille ilmoittautuminen.

Toiminta-ajatuksen hiomisen jälkeen päädyimme viiden toimihenkilön kokoonpanoon, joista lippukunnan johtajan apulainen (Allekirjoittanut) johtaa ryhmittymää. Hänen lisäkseen ryhmään kuuluu kaksi ”dikua”, jotka vastaavat sektoreillaan suunnistuksesta (Lari ”Laku” Lehtomäki) ja pt-kisoista (Pekka ”P.S” Suomalainen). Koulutusvastaava (Aura ”Juusto” Piha) vastaa lippukuntalaisten kurssittamisesta sekä antaa laatuvaatimuksia veljesjoukoille koulutettavista asioista. Viimeisenä jäsenenä on niin sanottu puuhamies (Tuomas ”Tuoppi” Siitonen), jonka pääasiallisena tehtävänä on koordinoida johtajahuoltoretkien suunnittelu ja toteutus apunaan killan muut toimihenkilöt. Killan toimihenkilöinä voivat toimia kokeneet (lue yli 21 v.) vaeltajat / johtajat, joilla ei välttämättä ole johtajapestiä, mutta haluavat muuten antaa tukensa ja ammattitaitonsa lippukunnan käyttöön. Toimihenkilöiden ikärajoitteella ei missään nimessä ole tarkoitus sortaa tai aliarvioida nuorempaa johtaja- tai vaeltajapolvea vaan pikemminkin taata heille mahdollisuus johtajahuoltoon. Eihän ole mitään mieltä järjestää itselleen suurella työllä tapahtumia vaan siitä nauttii enemmän, jos pääsee vain osallistumaan. Vai kuinka? Kilta järjestää johtajahuoltoa aktiivijohtajistolle eli PiSu:lle ja Kikalle sekä tarpeen niin vaatiessa myös erikseen nimetyille osastoille.

Suunnistusasiat
Lari Lehtomäki
laku@lehtomaki.fi

Partiotaitokisa-asiat
Pekka Suomalainen
pekka.suomalainen@mbnet.fi

Koulutusasiat
Aura Piha
aura@pihanet.fi

Kaikki edeltävä asiat sekä elämänohjeita maan ja taivaan väliltä
Lauri Pankka
lpkja@heme.partio.net

Vanhemmista lippukuntalaisista varmaankin tuntuu, että vanha vaeltajakilta UKKo on vaan herätetty uudelleen henkiin. Osin on niinkin, sillä dikujen ja koulutusvastaavan pestit ovat suoraa perintöä Ukosta. Oleellisimpana uutena asiana onkin johtajahuollon merkityksen korostaminen killan työssä sekä toimihenkilöiden ikä/kokemusvaatimuksina. Kilta nimettiin koulutus- ja toimialojen mukaan UJOHKOksi, Urheilu-Johtajahuolto-Koulutus. Kirjainten määrä nimessä kuvaa kyseisen osa-alueen painotusmäärää killan toiminnassa. Syksyllä 2009 järjestettiin ensimmäinen johtajahuoltotapahtuma, joka toteutettiin melontaretkenä aurinkoisessa syyssäässä. Syksyn mittaa myös dikut lunastivat toiminta-ajatuksen mukaisen paikkansa. Vastaanotto johtajistossa uudelle killalle on ollut positiivista ja toimintaa aiotaan jatkaa menestyksekkäästi myös tulevina vuosina.

Mikäli sinulla on killan toimialueelle kuuluvista asioista jotain kysyttävää, ota rohkeasti yhteyttä. Olemme killassa olemassa vain sinua varten auttaaksemme sinua jaksamaan ja oppimaan asioita partiotaipaleellasi.

Killan ja kevyemmän työtaakan puolesta

Late

Kolojen Kaiku

Viime syksynä toimitilamme kokivat kovan takaiskun, kun Tilkan kolon tilojen käyttö päätettiin taloyhtiön toimesta evätä meiltä ja rakentaa tilalle pyörävarasto. Kyseisestä tapahtumasta on julkaistu kirjoitus Kihossa 3/2009, joten ei siitä sen enempää. Synkkyydestään huolimatta taloyhtiö kykeni tarjoamaan käyttöömme viereisen talon tyhjän huoneiston. Kävimme tutustumassa tilaan ja päätimme ottaa sen käyttöömme toimistotilana. Upi Hyvärinen, Perttu Aimola ja Erkka Aimola suorittivat tilassa peruskunnostuksen ja varsinainen muutto uudelle toimistolle suoritettiin marraskuun loppupuolella johtajiston ja vaeltajien voimin. Samassa yhteydessä vanhan Tilkan kolon materiaali siirrettiin Komion kololle, jonne myös vartioiden toiminta sijoitettiin. Näin ollen Komion kolosta tuli viikkotoiminnan keskus. Nyt siis Komiolla kokoontuu viikoittain viisi vartiota vanhalla toimistopuolella ja kaksi kolkkaparvea kolkkapuolella. Komion kolon keskitilaan eli ”Vihreään Kabinettiin” saatiin lahjoituksena uusi nahkainen kulmasohva, jolloin senkin tilan käyttömukavuus kohentui mukavasti. Vihreän kabinetin palveluita ovat kuivamuonavarasto, ensiaputarvikkeiden täydennyslaatikko ja käsikirjasto, joita voi hyödyntää aina, kun kololla on väkeä eli lähes joka ilta. Vihreää kabinettia voi hyödyntää myös hyvin toimivana kokous- ja suunnittelutilana, jotta kaikki hyöty Komion kolon olemassaolosta saataisiin irti.

Älköät kukaan kuitenkaan unohtako uljasta Karhukoloamme, jonka käyttöaste on vartiolaisten siirryttyä Komiolle taas lähes nollassa. Kolo on ensisijaisesti tarkoitettu vaeltajien käyttöön, mutta saa sitä muutkin käyttää. Läävän perähuoneessa sijaitseva Paja sen sijaan todisti taas kelpoisuutensa, kun tehtailimme sen tarjoamien runsaiden työkaluvarantojen avulla kaksi ahkiota Kaamosvaellukselle. Tähän peilaten voidaankin siis todeta, että kaupungissa sijaitsevat toimitilamme voivat muutoksen tuulista ja armottomasta taloustilanteesta huolimatta erinomaisesti. Hyvään tilanteeseen ei sovi

kuitenkaan tuudittautua vaan jokaisen käyttäjäryhmän tulee muistaa myös huoltaa koloja jokaisella käyttökerralla. Lattian lakaisu ja roskien vienti lienee ainakin perussuorituksena kaikille itsestään selvä rituaali liitettäväksi jokaiseen parvi-iltaan, kokoukseen tai vartioharjoitukseen. Kolovoutina mielelläni vastaan toimitiloihin liittyviin kysymyksiin ja autan parhaani mukaan kehittämään entistä toimivampia koloja, mutta tarvitsen tuekseni jokaisen hemeläisen kättä, jotta kaikki voimme jatkossakin nauttia laadukkaasta partiotoiminnasta laadukkaissa toimitiloissa.

Pääsiäisenä järjestetään jo perinteeksi muodostunut Kiinteistökinkerit kolojen huoltotapahtuma, jossa uuden toimiston ”Tillikan” eteisen ja keittiön kunnostus saatetaan loppuun sekä suoritetaan perussiivousta muilla koloilla. Tule mukaan kantamaan kortesi kekoon. Tapahtumasta seuraa lisäinfoa sähköpostilistoilla.

Ja melkein unohdinkin mainita. Legendaariseksi muodostunut toimistoilta on hallituksen päätökselle vanhassa muodossaan lakkautettu ja jatkossa toimistopalvelut, avainasiat ja lääväasiointi tapahtuu seuraavasti.

1.) Vartiot kuittaavat jatkossa kämpän avaimen Komion kololta vartioharjoituksensa yhteydessä ja palauttavat avaimen retken jälkeen sunnuntaina Komion kololle.

2.) Lääväpalveluista vastaa Pekka Suomalainen, jolle esitetään tukipyynnöt riittävän aikaisin (lue vähintään viikkoa aiksemmin) silloin, kun halutaan asioida läävässä.

3.) Mikäli haluat asioida toimistolla, etkä omista toimiston avaimia, ota yhteys vähintään kahta päivää aikaisemmin osoitteeseen lpkj@heme.partio.net ja ilmoita tarpeesi ja syy (esim. kirjekuorien nouto, kopiointi, retkenjohtajan avainnipun kuittaus, kahvin tuonti jne.) kololla asiointiin

Villakoiria ja hiiren jätöksiä vastaan taistellen
Kolovoutinne Late

Kihokasvo

Linda "Lintu" Teittinen

Nimi, ikä, vartio, partiossa vietetty aika?
Linda tai siis Lintu, 13, Hirvet ja öö kai 4 vuotta

Leijuuko Lintu korkealla?
joo totta kai!

Ikimuistoisin hetki partiossa?
hömm. ootas. no pissis-laavis oli superkiva!

Mikä on parasta HeMessä ?
Kaikki on kaikkien kavereita ja yhteishenki on on todella hyvä.

Milloin nauroit viimeksi?
No äskön, mä nauran joka päivä paljon

Kuvaile itseäsi kolmella verbillä
Laulaa, nauraa ja juosta

Kiitoksia Lintu haastattelusta! Haluatko lähettää terveisiä?
ööö…. joo en lähetä kellekkään, eiku sit-tenki kaikille, ei mä lähetänki terveisiä vaan Putille

Haastattelu ja kuva: Riepu

Vuosien varrelta

Varjo, Hannes Kokkonen

ENNEN

Meccala kesäleiri 2006

JÄLKEEN

Kämppätalkoot 2009

Rakas HeMe-karhu...

Kihossa alkaa uusi palsta, kun saimme pitkän suostuttelun jälkeen itse HeMe-karhun heräämään hieman etuajassa talviuniltaan vastaamaan lippukuntalaisia askarruttaviin kysymyksiin. Sillä kuka olisikaan parempi asiantuntija hemeläisten huolien hoitamisessa? Lähetä kysymyksesi, huolesi, tai avautumisesi osoitteeseen heme@heme.partio.net, ja saatat löytää vastauksen seuraavasta kihosta!

Rakas Heme-karhu!

En ole varmastikaan ainoa, jota tämä hiukan kiusallinen ongelma vaivaa. Retkillä ja leireillä on aina hauskaa, mutta niillä tuppaa myös samalla usein hukkaamaan tavaroitaan. Liekö hajamielisyyttä vai jotain muuta, sillä ei ole väliä, sillä saan tavarani yleensä aina takaisin rättishowssa. Yksi pieni poikkeus kuitenkin on. Villasukat, pyyhe, ja taskulamppu ovat helposti haettavissa isonkin yleisön edessä, mutta kun showta pitävän johtajan kädessä roikkuvatkin omat alusvaatteeni, on tilanne hieman toinen. Olen ehkä hieman ujo, enkä pysty kulkemaan tirskuvien kolkkapoikkien ohi hakemaan vaatekappalettani punastumatta. Mikä siis neuvoksi? En kuitenkaan haluaisi joka retki hukuttaa jotain.

T: Huolimaton Retkeilijä

Hyvä Huolimaton Retkeilijä !

Et tosiaankan ole ongelmasi kanssa yksin. Itsekin muistan kun pienenä pentuna nolotti hakea yhtä sun toista löytötavaroista. Jos olet tosiaan kova punastumaan, ja asia vaivaa sinua, voithan aina mennä rättishown jälkeen pyytämään joltain kiltiltä johtajalta tavaroitasi. Säästyt huomiolta, ja johtaja varmasti ymmärtää ongelmasi. Toisaalta, mitä noloa on välillä unohdella asioita, oli sitten kyse mistä tahansa vaatekappaleesta? Siksipä parempi olisi jos uskaltaisit vain selkä suorana ja leuka pystyssä hakea omasi pois. Jos jotkin epäkypsät nuorukaiset jaksavat sille nauraa, voi heille laittaa jauhot suuhun huomauttamalla jotain nasevaa takaisin, esimerkiksi: ”Minäpä sentään vaihdan kalsarini retken aikana, kun ne kerran tuolta löytyivät.”

Rakkain terveisin,

HeMe-Karhu

Kuva-arvoitus

Minkä tilanteen veikkaat olevan päällä ylemmässä kuvassa?
a) Puumalta loppuivat kiehiset kesken talviretken iltanotskin sytytksen lomassa ja lähti hakemaan rinkasta lisää hieman paperisempaa sytykettä
b) Taas loppui jotain kesken, mutta tällä kertaa kyse oli höndärin vessapaperitilanteesta
c) Kun ei saanut unta Puuma rupesi keskellä yötä ajankulukseen mittanauhan kanssa suunnittelemaan Kimparille uutta makkaranpaistokatosta

Entäs alemmassa?
a) PS ei totellut lippukunnanjohtajaa ja rangaistukseksi hänen piti lakaista lumet pois koko Kimparin jäältä
b) Joku pieni kolkka on hukutanut lapasensa hankeen ja PS auttaa luudan kanssa etsinnöissä
c) Onkohan PS nyt pahan kerran sekoittanut lapion luutaan, jolla yrittää epätoivoisesti kaivaa itselleen lumisuojaa

Oikea vastaus:
Kuka sitä tietää. Joka tapauksessa partiotaitokisoista on kyse, ja niissähän vasta sattuu ja tapahtuu!

Puiden välistä

- Rakkautta ylitse lippukuntarajojen? Ja ehkä muidenkin, kun Heme-karhu ja Orleansin neitsyt kohtaavat

- Amaryllis kukkii, vähän liian nuorena?

- Riikka matkaopas-ohjelman seuraavalle tuotantokaudelle!

- Jokapaikan Jukka

- Sveitsiläiset ostaneet oikeudet legendaariseen itäeurooppalaiseen ratsastusvideoon! Eurooppalaisen yhteistuotannon kuvaukset alkavat heinäkuussa! Suomalainen työryhmä lähtee kuvausmatkalle 10.7!

- Sinulle on yksi kaveripyyntö: HISSE HIMOAA KAVERIKSESI!

- Sinulle on toinen kaveripyyntö: HeMe-karhu haluaa tietää kaikki salaisuutesi!

- Heinäkuun lopusta alkaen koko HeMe on täysin kaapissa. Tervetuloa Narniaan!

- Kihossa tapahtunut rauhallinen vallanvaihto – sotilasvallankaappaukselta vältyttiin.

- Varjo sai Rievulta pakit – tulevaisuus jermujohtajaparina menetetty?

- Mutta Varjo ei lannistu, salaperäinen ”Martta” vainoaa hänen mieltään…

- Nouseeko Kiholle PiSu päähän?

- Mihin sammui Jaskurin ja Myyrän kipinä?

NUUHKIJA

Huhhuh noita hulluja jotka kaamosvaelluksella olivat. Ja vielä vapaaehtoisesti sinne lähtivät. Monta kymmentä astetta pakkasata, ja umpihangessa joutuivat suksimaan. Minua ei kyllä sinne olisi saanut kirveelläkään.

Ja noita, jotka ikäkausiuudistusta jaksavat vääntää. Eikö meillä ole jo ihan tarpeeksi toimiva malli ollut monta vuotta. Ja jos se ei kerran kelpaa, niin olisi Suomen Partiolaisilla ollut siihen valmis paketti suunnitelmineen kaikkineen.

Ja miksi nähdä joka kesä valtava vaiva järjestää omat kesäleirit tai vaellukset, kun jokaiselle kesälle riittäsi hyvin valtakunnallisia tai piirin yhteisleirejä joille osallistua.

Mutta nyt kun kovin filosofisella tuulella olen, olis minulla tähän sopiva yksi pieni aforismi:

Ken latua hiihtää, ladun on vanki, vaapaa on vain umpihanki.

T: Nuuhkija

Mainosta Kihossa!

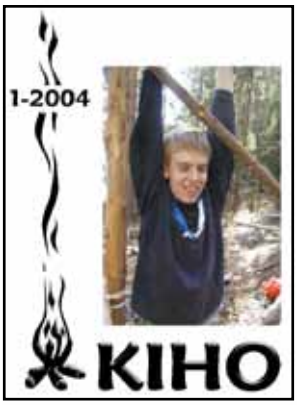

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 520kpl ja lukijakunta kaikenikäistä. Tuet samalla nuorisotoimintaa. Ota yhteyttä toimitussihteeriin ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v.2010:

1 sivu	200 euroa
½ sivua	150 euroa
¼ sivua	100 euroa

Tarjoukset, mediakortit ja lisätedot toimitussihteeri Hanna Kuivalaiselta, kiho@heme.partio.net

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakkeeseen uudet osoitetietosi ja leikkaa ja lähetä kortti mahdollisimman nopeasti postilla, tai tuo suoraan Komion kololle, mikäli asut lähettyvillä.

Muista myös vilkaista lehden takakannesta, että osoitteesi on virheetön.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

haluan jatkossa Kiho-lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnan rekisteriin tiedoksi:

esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja,

Helsingin Metsänkävijät maksaa postimaksun. Käyttämällä postimerkkiä, tuette toimintaamme

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät ry.
VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00300 / 18

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI
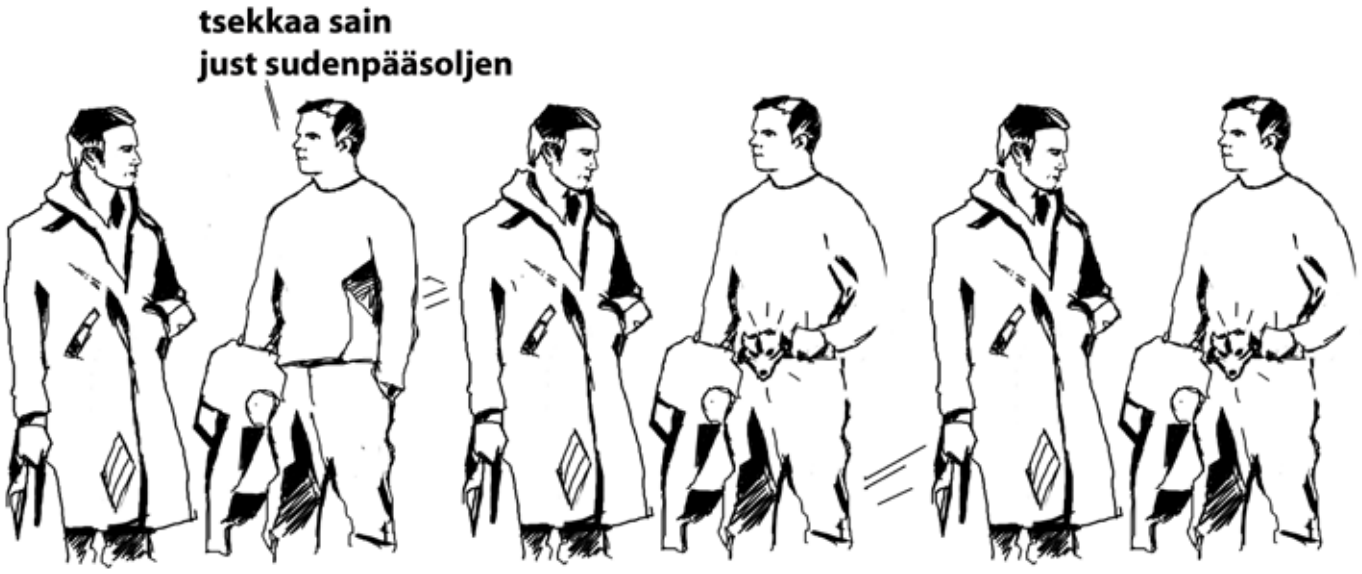
.BK43